

Sygn. akt I ACz 890/12

POSTANOWIENIE

Dnia 19 listopada 2012 roku

Sąd Apelacyjny w Szczecinie I Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSA Halina Zarzeczna (spr.)

Sędziowie: SSA Iwona Wiszniewska

SSA Eugeniusz Skotarczak

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2012 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Okręgowego w G. W. z dnia 30 sierpnia 2012 roku, sygn. akt I C 308/11

w sprawie z powództwa A. T.

przeciwko J. J.

o ochronę dóbr osobistych

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSA I. Wiszniewska SSA H. Zarzeczna SSA E. Skotarczak

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 30 sierpnia 2012 roku Sąd Okręgowy w G. W. odrzucił zażalenie powoda z dnia 28 lutego 2012 na zarządzenie z dnia 30 stycznia 2012 w przedmiocie zwrotu pozwu.

W uzasadnieniu powyższego orzeczenia Sąd pierwszej instancji wskazał, że w dniu 30 stycznia 2012 zarządzono zwrot pozwu powoda, na które to zarządzenie powód złożył w terminie zażalenie i uzyskał zwolnienie od kosztów sądowych. Pismem z dnia 25 lipca 2012 sąd wezwał powoda do uzupełnienia braków formalnych zażalenia poprzez wskazanie zarzutów co do jego treści w terminie tygodnia od daty doręczenia wezwania pod rygorem odrzucenia zażalenia. Wezwanie doręczono powodowi w dniu 2 sierpnia 2012 roku.

W określonym terminie powód odpowiedzi nie złożył (pismo - nie odpowiadające jednak na zobowiązanie sądu wpłynęło dopiero w dniu 13 sierpnia 2012).

Wobec powyższego Sąd pierwszej instancji na podstawie art. 370 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. odrzucił zażalenie powoda, którego braków nie uzupełnił w wyznaczonym terminie, o czym orzekł jak w sentencji postanowienia.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył powód, wnosząc o jego uchylenie.

W uzasadnieniu zażalenia skarżący wskazał, że terminom uchybia z powodu znacznego stopnia kalectwa i schizofrenicznych zaników świadomości oraz, że nie wystarcza mu pieniędzy na usuwanie braków. Ponadto w treści uzasadnienia zażalenia powód przedstawił swoją sytuację majątkową.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie powoda jest bezzasadne

Powód nie neguje argumentacji przedstawionej przez Sąd pierwszej instancji w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że zgodnie z treścią art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. Sąd pierwszej instancji odrzuca zażalenie wniesione po upływie przepisanej terminu, nieopłacone lub z innych przyczyn niedopuszczalne, jak również zażalenie, którego braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie.

Powyższy przepis reguluje tzw. postępowanie międzyinstancyjne, toczące się przed sądem pierwszej instancji, przed jego przekazaniem wraz z aktami sprawy sądowi drugiej instancji. Celem tego postępowania jest kontrola warunków formalnych i dopuszczalności zażalenia.

Zgodnie z brzmieniem art. 130 § 1 i 2 k.p.c. jeżeli pismo procesowe nie może otrzymać prawidłowego biegu wskutek niezachowania warunków formalnych lub jeżeli od pisma nie uiszczono należnej opłaty, przewodniczący wzywa stronę, pod rygorem zwrócenia pisma, do poprawienia, uzupełnienia lub opłacenia go w terminie tygodniowym. Po bezskutecznym upływie terminu przewodniczący zwraca pismo stronie. Pismo zwrócone nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wniesieniem pisma procesowego do sądu.

Zgodnie z art. 394 § 3 k.p.c. zażalenie powinno czynić zadość wymaganiom przepisany dla pisma procesowego oraz zawierać wskazanie zaskarżonego postanowienia i wniosek o jego zmianę lub uchylenie, jak również zwięzłe uzasadnienie zażalenia ze wskazaniem w miarę potrzeby nowych faktów i dowodów.

Z powyższego przepisu wynika zatem, że zażalenie oprócz szczególnych wymagań zawartych w art. 394 § 3 k.p.c. musi spełniać również wymagania formalne pisma procesowego (art. 126 k.p.c.).

W doktrynie przyjmuje się, że zażalenie powinno również zawierać, mimo braku w przepisie art. 394 § 3 k.p.c., przytoczenie zarzutów i oznaczenie wartości przedmiotu zaskarżenia. W razie braków formalnych zażalenia, uniemożliwiających nadanie mu dalszego biegu, przewodniczący wzywa skarżącego do uzupełnienia tych braków w oznaczonym terminie; w razie bezskutecznego upływu terminu zażalenie zostanie odrzucone przez sąd pierwszej instancji (art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.).

Jak wynika z akt sprawy zarządzeniem z dnia 25 lipca 2012 roku, doręczonym w dniu 2 sierpnia 2012 roku powód został wezwany do uzupełnienia braków formalnych zażalenia poprzez wskazanie zarzutów w terminie tygodnia od daty doręczenia wezwania pod rygorem odrzucenia zażalenia.

W wyznaczonym terminie powód nie uzupełnił braków formalnych zażalenia.

W takiej sytuacji Sąd Okręgowy zasadnie przyjął, że wobec niewykonania przez skarżącego zarządzenia Przewodniczącego z dnia 25 lipca 2012 roku, zażalenie powoda podlegało odrzuceniu.

Tym samym pismo to nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wniesieniem go do sądu.

Skarżący wskazywał w swoim zażaleniu na zły stan zdrowia oraz trudną sytuację finansową, co w żaden sposób nie wpływa jednak na uznanie zasadności jego zażalenia.

Podniesione przez powoda zarzuty dotyczące sytuacji materialnej, nie mogą bowiem stanowić przedmiotu merytorycznego rozpoznania w postępowaniu wywołanym wniesieniem zażalenia na postanowienie o odrzuceniu zażalenia.

Mając te ustalenia na uwadze Sąd Apelacyjny uznał, że skoro wbrew art. 130 § 1 k.p.c. powód nie uzupełnił braku formalnego zażalenia w postaci przytoczenia zarzutów, należy przyjąć, że istniała podstawa do odrzucenia zażalenia przez Sąd pierwszej instancji.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Apelacyjny, nie znajdując podstaw do uwzględnienia środka zaskarżenia na podstawie przepisu art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

Sąd Apelacyjny zwraca uwagę, że w aktach sprawy znajduje się nierozpoznany wniosek powoda o ustanowienie pełnomocnika z urzędu, wniesiony wraz z zażaleniem na postanowienie Sądu Okręgowego w G. W. z dnia 30 sierpnia 2012 roku (k. 82).

SSA I. Wiszniewska SSA H. Zarzeczna SSA E. Skotarczak